

1 DE MAIG 2023

Jornada Internacional dels treballadors i treballadores

El Primer de Maig és una jornada reivindicativa en la qual commemorarem la solidaritat dels obrers de Xicago de 1886 i les víctimes de la defensa dels drets laborals. I encara avui, 1er. de maig de 2023, continuem lluitant en pro de la justícia vers les noves víctimes de la desigualtat, de l'exploatació i de l'atur en el món del treball.

¿A què compararem el Regne de Déu? Amb quina paràbola en podríem parlar? És com quan sembren un gra de mostassa, que és la més petita de totes les llavors de la terra; però, un cop sembrada, va creixent i arriba a fer-se més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells del cel poden fer niu a la seva ombra. (Marc 4,30-32)

La llavor de cadascun i cadascuna de nosaltres és petita. I es fa gran amb la participació, l'esperit crític, la solidaritat, la lluita esperançada. Perquè el Regne de Déu, regne de justícia, és a prop.

¿Fem créixer la nostra llavor?

Secretariat Interdiocesà de
PASTORAL OBRERA
de Catalunya
pastoral.obrera.cat@gmail.com
<https://pastoralobrera.blogspot.com>

Unes quantes amenaces ens assetgen, com a classe treballadora:

- L'emergència climàtica, que recau ja en els més febles, que converteix en mercaderies elements bàsics com l'aigua, i que fa imprescindible una reducció solidària del nostre consum.
- Les guerres, que continuen sent un negoci massa rendible que escapça moltes vides.
- Una molt injusta llei d'estrangeria, que condemna a la marginació molts homes i dones que arriben a casa nostra empesos per la fam o per la guerra.
- La manca d'habitatge públic i accessible, que deixa al carrer joves i famílies.
- L'encariment dels aliments bàsics.
- El deteriorament de la sanitat, l'ensenyament i els serveis socials, que no compten amb els professionals i recursos necessaris.
- Especialment greu és la situació dels joves, la formació acadèmica dels quals (per la manca de places, cicles formatius poc idonis, fracàs escolar...) no els garanteix l'entrada a un mercat laboral restringit i precari.
- L'atur i la precarietat laboral, que impedeixen a moltes famílies unes condicions de vida dignes i als joves poder viure amb autonomia.

I tantes altres coses. Fa por, oi?

Doncs **no et deixis parilitzar per la por**. L'organització i la lluita dels treballadors i treballadores per abordar els grans problemes ha millorat històricament les nostres condicions de vida i és la millor eina que tenim per canviar les coses. Sense la participació de les persones empobrides en la lluita per la justícia, no hi haurà possibilitats de canvi.

Si lluitem junts i juntes i ho reivindicuem al carrer, amb esperança, podem governar el món. ¿Nosaltres som de debò elements de crítica, de reivindicació i lluita per millorar el nostre entorn?

Participa i confia. Allà on tu vulguis i puguis: a les entitats, als partits, als sindicats, a les associacions de qualsevol mena. La participació és requisit imprescindible perquè la democràcia ho sigui de debò. Incompatible amb la mandra. Imprimeix caràcter. Eixampla el propi punt de vista. Crea consciència col·lectiva. Esmola el sentit crític. Ajuda a conuiu. És accessible a tothom, sigui qui sigui i vingui d'on vingui.

Requereix esforç, ganes d'aprofundir, reflexió, capacitat d'escolta, respecte per als altres. Provoca idees, propostes, opinions. Pot crear conflicte, però també capacitat de negociació i creativitat per buscar sortides. Afavoreix el consens, la motivació i la corresponsabilitat.

Estimula. Porta a assumir petites o grans responsabilitats. Comporta prendre decisions i actuar. Comparteix riscos. Necessita transparència i espais adequats.

No ho hem de confondre amb votar i prou. Ni amb alguns «òrgans consultius» dels quals s'espera la legitimació del poder. Ni amb el que ofereix el consum. La participació autèntica és lliure i no espera compensacions individuals.

Moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears (ACO, GOAC, JOC i MIJAC, Capellans obrers, Religiosos i religioses en barris obrers i populars) i Delegacions de Pastoral Obrera de les Diòcesis de Catalunya.

1 DE MAYO 2023

Jornada Internacional de los trabajadores y trabajadoras

El Primero de Mayo es una jornada reivindicativa en la que conmemoramos la solidaridad de los obreros de Chicago de 1886 y las víctimas de la defensa de los derechos laborales. Y todavía hoy, 1 de mayo de 2023, seguimos luchando en pro de la justicia para las nuevas víctimas de la desigualdad, de la explotación y del paro en el mundo del trabajo.

¿A qué se parece el reino de Dios, o con qué podremos compararlo? Es como una semilla de mostaza que se siembra en la tierra. Es la más pequeña de todas las semillas del mundo; pero, una vez sembrada, crece y se hace mayor que cualquiera otra planta del huerto, y echa ramas tan grandes que hasta los pájaros pueden anidar a su sombra (Marcos 4,30-32)

La semilla de cada uno y cada una de nosotros es pequeña. Y se hace mayor con la participación, el espíritu crítico, la solidaridad, la lucha esperanzada. Porque el Reino de Dios, reino de justicia, está cerca.

¿Hacemos crecer nuestra semilla?

Secretariado Interdiocesano de
PASTORAL OBRERA
de Cataluña
pastoral.obrera.cat@gmail.com
<https://pastoralobrera.blogspot.com>

Algunas amenazas nos asedian, como clase trabajadora:

- La emergencia climática, que recae ya en los más débiles, que convierte en mercancía elementos básicos como el agua, y que hace imprescindible una reducción solidaria de nuestro consumo.
- Las guerras, que siguen siendo un negocio demasiado rentable que trunca muchas vidas.
- Una muy injusta ley de extranjería, que condena a la marginación a muchos hombres y mujeres que llegan a nosotros empujados por el hambre o por la guerra.
- La falta de vivienda pública y accesible, que deja en la calle a jóvenes y a familias.
- El encarecimiento de los alimentos básicos.
- El deterioro de la sanidad, la educación y los servicios sociales, que no cuentan con los profesionales y recursos necesarios.
- Especialmente grave es la situación de los jóvenes, cuya formación académica (por la falta de plazas, ciclos formativos poco idóneos, fracaso escolar...) no garantiza su entrada a un mercado laboral ya de por sí restringido y precario.
- La precariedad laboral, que impide a muchas familias unas condiciones de vida dignas y a los jóvenes vivir con autonomía.

Y tantas otras cosas. Da miedo, ¿no?

Pues **no permitas que el miedo te paralice**. La organización y la lucha de los trabajadores y trabajadoras para abordar los grandes problemas ha mejorado históricamente nuestras condiciones de vida y es el mejor instrumento de que disponemos para cambiar las cosas. Sin la participación de las personas empobrecidas no habrá posibilidades de cambio.

Si luchamos juntos y juntas y reivindicamos nuestros derechos en la calle, con esperanza, podemos gobernar el mundo ¿Somos también nosotros, de verdad, elementos de crítica, de reivindicación y de lucha para mejorar nuestro entorno?

Participa y confía. Donde tu quieras y puedas: en las entidades, en los partidos, en los sindicatos, en las asociaciones de cualquier tipo. La participación es requisito imprescindible para que la democracia lo sea de verdad. Incompatible con la pereza. Imprime carácter. Ensancha el propio punto de vista. Crea conciencia colectiva. Agudiza el sentido crítico. Ayuda a convivir. Es accesible a cualquiera, sea quien sea y venga de donde venga.

Requiere esfuerzo, ganas de profundizar, reflexión, capacidad de escucha, respeto para los demás. Provoca ideas, propuestas, opiniones. Puede crear conflicto, pero también capacidad de negociación y creatividad para buscar salidas. Favorece el consenso, la motivación y la corresponsabilidad.

Estimula. Conduce a asumir pequeñas o grandes responsabilidades. Comporta tomar decisiones y actuar. Comparte riesgos. Necesita transparencia y espacios adecuados.

No podemos confundirlo simplemente con el voto. Ni con algunos «órganos consultivos» de los que se espera la legitimación del poder. Ni con lo que ofrece el consumo. La participación auténtica es libre y no espera compensaciones individuales.

Movimientos y colectivos obreros cristianos de Cataluña y Baleares (ACO, GOAC, JOC y MIJAC, Curas obreros, Religiosos y religiosas en barrios obreros y populares) y Delegaciones de Pastoral Obrera de las Diócesis de Cataluña.